

SPI Newsletter

NEW DAWN FOR THE ENFORCEMENT OF CONSUMER RIGHTS IN THAILAND

RAWAT CHOMSRI (Partner)
RATTANAN JAROENPORNWORANAM (Associate)
TRERAT ITTHIPALKUL (Associate)

On 22 May 2019, the Establishment of the Council of the Consumer Organization Act B.E. 2562 (2019) (“**ECCO Act**”) was published in the Royal Government Gazette, with the ECCO Act set to come into force on 21 July 2019. Two types of entities are introduced under the ECCO Act: the Consumer Organization (“**Consumer Organization**”), and the Council of the Organization (“**CO**”). Consumer Organizations and COs will each be independent of state agencies, business operators and political parties, therefore providing such entities with autonomy.

Duties and Powers of the CO

Section 14 of the ECCO Act sets out the duties and the powers conferred on the CO as follows:

- 1) Protect and safeguard consumer rights as well as propose consumer protection policies to the Cabinet or relevant state agencies;
- 2) Support and perform inspections, and monitor issues concerning goods and services, notify or publish information, or issue warnings relating to goods or services which may adversely affect the rights of, or may cause damage to consumers and may publish the name of the goods or services, business operator should it choose to;
- 3) Report any acts or failures to act which adversely affect the rights of consumers to the relevant state agency and disseminate such information to the public;
- 4) Support and assist Consumer Organizations and promote the gathering of Consumer Organizations at the provincial and local level;
- 5) Promote education and research for the purposes of protecting and safeguarding consumer rights;
- 6) Support and assist members in mediation or settlement of disputes relating to the infringement of consumer rights, prior to and during court proceedings;
- 7) Commence legal proceedings on matters relating to the infringement of consumer rights as deemed reasonable or pursuant to a request from a consumer, or pursuant to a request from Consumer Organizations for assistance in legal proceedings, or provide assistance in legal proceedings in the event a consumer or the Consumer Organization is subject to legal action arising from the exercising of consumer rights or the exercising of such rights on behalf of a consumer (as applicable), and in addition, the CO shall have the authority to settle; and
- 8) Arrange for the gathering and dissemination of information relating to goods or services which will be of benefit for consumers in deciding whether to purchase such goods or services, and ensure that such information is easily accessible.

Power to commence legal proceedings

As set out above, section 14(7) of the ECCO Act grants the CO the power to commence legal proceedings. Such legal proceedings may involve civil, criminal, administrative, or consumer cases. Under the ECCO Act, the CO has the discretion to decide whether or not to commence legal proceedings on matters relating to the infringement or the exercising of consumer rights. However, the ECCO Act does not specify which type of cases the CO should pursue. For example, whether the CO should pursue cases where a wide range of consumers are affected, or where commencing legal proceedings would be in the public interest. Further, such powers conferred on the CO appear to conflict with the general principle that only the injured party or interested persons may file legal proceedings.

These vast powers granted to the CO also raises a question as to what would happen in the event a consumer does not wish to pursue a claim against a business operator, but the CO does. Given that the ECCO Act does not have a provision preventing the CO from initiating legal proceedings in any circumstances, in such case it would appear that the CO retains the authority to commence proceedings even where the consumer does not wish to pursue the case.

There is also an issue as to what would happen to the legal proceedings commenced by the CO in the event that a consumer commences legal proceedings in parallel but then settles with the business operator. In particular, whether the CO's proceedings would end immediately on settlement of the consumer's proceedings or whether it would remain as a separate claim. In the event that the claim remains as a separate claim, an issue arises as to how the CO has the authority to proceed with the legal proceedings when the injured consumer has settled the claim.

Further, given that the CO is not an injured party or an interested party, it is questioned what right the CO will rely on to summon witnesses and obtain evidence from third parties, as the CO itself does not have any connection with any of the parties. Having said this, the autonomy of the CO with regard to consumers could mean that business operators will be discouraged from seeking to end legal proceedings by simply opting to settle claims with a small number of consumers, and instead may focus on rectifying the underlying issue causing loss or damage to consumers.

Payment of Compensation

The ECCO Act provides that in the event the CO successfully brings a claim against the business operator for infringement of consumer rights, the business operator shall be liable for the legal expenses of the CO, in addition to a fee payable to the CO as compensation at a rate not lower than 25% but in any case no more than 50% of the damages and compensation awarded to the consumer by the Court, unless it can be proven by the CO that the actual expenses incurred are higher, in which case, the Court may award such amount to the CO.

An interesting observation is that in certain cases a business operator may be required to pay compensation to multiple parties. For example, section 222/37 of the Thai Civil Procedure Code regarding class action lawsuits provides that the successful party's lawyer will be awarded a reward not exceeding 30%. This could mean that in a successful case brought by the CO, if the Court awards compensation to the consumer, a business operator would be required to pay compensation to three parties, i.e. the consumer, the consumer's lawyer, and the CO. This is expounded by the fact that in class action lawsuits a business operator may be liable to pay compensation in substantial amounts to multiple consumers. Therefore, the payment obligation may be too burdensome for some business operators to bear, and may increase the risk of bankruptcy of defendant business operators.

The Formation of a Consumer Organization and a CO

A Consumer Organization can be formed by at least 10 natural persons by registration with the central registrar or the provincial registrar. A Consumer Organization is charged with protecting consumer rights and is non-profitable in nature. The CO can be formed by at least 150 Consumer Organizations notifying the central registrar or the provincial registrar, and within 90 days of such notification the establisher must procure at least half of the Consumer Organizations contained in the list of Consumer Organizations announced by the central registrar to join the CO. The Consumer Organization and the CO are independent of any government agency and they are charged with protecting consumer rights.

As with the operation of any entity, a CO requires funding to operate. In this regard, section 19 of the ECCO Act provides that a CO will receive at least THB 350 million of government funding to facilitate its operation, which must be provided to the CO within 60 days of its establishment.

It would appear that the ECCO Act intends to provide consumers with the means to form a Consumer Organization and a CO including formulating the internal regulations of the CO within the boundaries provided by the law, therefore dispensing the need to rely on state agencies who may otherwise prolong the process. However, the ECCO Act does not limit the number of COs nor does it establish a hierarchy where a particular CO is above other COs, which may in turn result in the COs having a lack of uniformity or performing duties in a duplicative or conflicting manner, which would adversely affect the effectiveness of such organizations and the underlying purpose of the CO.

Qualification and Term of the Members and the Chairman of a CO

The ECCO Act does not include any provision specifying the length of the term that each member or the chairman of the CO must serve, nor does it include any provision which allows for the removal of the chairman or the members of the CO. Therefore, even where the chairman or the members have committed a serious offence, such as abusing government funding or breaching the law, or where the chairman or the members possess certain undesirable characteristics such as being imprisoned or being bankrupt, such persons cannot be removed.

The ECCO Act does not specify the qualifications of a chairman or its members who are meant to be the spearheads of consumer rights protection. In that regard, if unqualified individuals are allowed to retain their position as member or as chairman of a CO, it will only render the CO less effective. For example, should unqualified individuals who abuse state funds for personal gain be allowed to retain their position, it is possible that such individuals would commit the same offence again. This would in turn reduce the funds available for consumer protection. Therefore, the ECCO Act should be amended to contain a mechanism which allows the removal of unqualified individuals from a CO, so as to ensure the CO can perform its duties effectively and with transparency.

Conclusion

Although it appears clear that the ECCO Act intends for a CO to be at the forefront of consumer protection by equipping COs with the powerful tools set out in section 14, such tools must be used with due regard to other factors, such as the adverse effects it may have on business operators as well as the social and legal implications which may follow as a result of employing such tools. Further, the ECCO Act should be amended to ensure accountability within a CO by, for example, including a mechanism to remove unqualified individuals from a CO as failing to do so could undermine the CO's purpose. Given that multiple COs can be established under the ECCO Act, it must be ensured that these COs work hand in hand with uniformity.

While the introduction of the Consumer Organization and the CO entities is a step forward for consumer protection in Thailand, the ECCO Act fails to consider the interests of business operators and strike a balance between the rights of consumers and the interests of business operators. Business operators should therefore bear in mind these new legal mechanisms when conducting business and considering their dispute resolution strategy as such mechanisms are bound to revolutionize the way in which consumer rights are enforced against business operators.

SPI Newsletter

การบังคับใช้ในประเทศไทย พระราชบัญญัติการจัดตั้งสภาองค์กรของผู้บริโภค

เรวัต โสมศรี (ทนายความหุ้นส่วน)
รัฐันท์ เจริญพรธรรม (ทนายความ)
ตรีรัตน์ อธิธิปาลกุล (ทนายความ)

ตามประกาศของราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2562 ว่าด้วยเรื่อง พระราชบัญญัติการจัดตั้งสภาองค์กรของผู้บริโภค พ.ศ. 2562 (“พ.ร.บ. จัดตั้งฯ”) ซึ่งจะมีผลบังคับใช้ในวันที่ 21 กรกฎาคม 2562 โดยในพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้เอกชนสามารถจัดตั้งรูปแบบองค์กรที่เกี่ยวกับผู้บริโภคขึ้นได้ 2 รูปแบบ ได้แก่ องค์กรของผู้บริโภค และสภาองค์กรของผู้บริโภค โดยองค์กรเกี่ยวกับผู้บริโภคตาม พ.ร.บ. จัดตั้งฯ นั้น จะมีสถานะเป็นองค์กรอิสระโดยปราศจากความครอบงำ หรือความเกี่ยวข้องของหน่วยงานรัฐ ผู้ประกอบธุรกิจ และ/หรือ พรรคการเมืองใด ๆ

อำนาจหน้าที่ของสภาองค์กรของผู้บริโภค

ตามมาตรา 14 ของ พ.ร.บ. จัดตั้งฯ ได้กำหนดให้สภาองค์กรของผู้บริโภค มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- 1) ให้ความคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิของผู้บริโภค เสนอแนะนโยบายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคต่อคณะรัฐมนตรี หรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง
- 2) สนับสนุนและดำเนินการ ตรวจสอบ ติดตาม เฝ้าระวังสถานการณ์ปัญหาสินค้าและบริการ แจ้ง หรือโฆษณาข่าวสาร หรือเตือนภัย สินค้าและบริการที่อาจกระทบต่อสิทธิของผู้บริโภค หรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือเกิดความเสื่อมเสียแก่ผู้บริโภค โดยจะระบุชื่อสินค้า หรือบริการ หรือชื่อของผู้ประกอบธุรกิจด้วยก็ได้
- 3) รายงานการกระทำหรือละเลยการกระทำอันมีผลกระทบต่อสิทธิของผู้บริโภคไปยังหน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงานอื่นที่รับผิดชอบ และเผยแพร่ให้ประชาชนทราบ
- 4) สนับสนุนและช่วยเหลือองค์กรของผู้บริโภค และส่งเสริมการรวมตัวขององค์กรของผู้บริโภคในระดับจังหวัดและเขตพื้นที่
- 5) สนับสนุนการศึกษาและและการวิจัยเพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิของผู้บริโภค
- 6) สนับสนุนและช่วยเหลือสมาชิกในการไกล่เกลี่ย หรือประนีประนอมยอมความข้อพิพาทเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค ทั้งก่อนและในระหว่างการดำเนินคดีต่อศาล
- 7) ดำเนินคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคตามที่เห็นสมควรหรือเมื่อมีผู้ร้องขอ หรือให้ความช่วยเหลือในการดำเนินคดี ในกรณีที่ผู้บริโภคหรือองค์กรของผู้บริโภคถูกฟ้องคดีจากการใช้สิทธิในฐานะผู้บริโภคหรือใช้สิทธิแทนผู้บริโภค แล้วแต่กรณีและให้มีอำนาจประนีประนอมยอมความด้วย
- 8) รวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภคในการตัดสินใจซื้อสินค้า หรือบริการให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก

อำนาจในการดำเนินคดีของสภาองค์กรของผู้บริโภค

สำหรับการดำเนินคดีแทนผู้บริโภคนั้น พ.ร.บ. จัดตั้งฯ มาตรา 14 (7) ให้อำนาจสภาองค์กรของผู้บริโภคในการดำเนินคดีแทนผู้บริโภคได้ในคดีทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็น คดีแพ่ง คดีอาญา คดีปกครอง และคดีผู้บริโภค โดยให้เป็นดุลพินิจของสภาองค์กรของผู้บริโภค แต่เพียงฝ่ายเดียวในการฟ้องร้องดำเนินคดีสำหรับคดีที่เกี่ยวกับผู้บริโภค หรือการใช้สิทธิของผู้บริโภค โดยไม่ได้เจาะจงเฉพาะว่า ต้องเป็นคดีที่มีลักษณะใด หรือคดีประเภทใด จึงจะเป็นคดีที่สมควรถูกฟ้องร้อง เช่น ไม่มีการกำหนดว่าต้องเป็นคดีที่ผู้บริโภคได้รับผลกระทบในวงกว้าง หรือเป็นคดีที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ซึ่งการให้อำนาจในการฟ้องร้องดำเนินคดีดังกล่าวจะเป็นการขัดต่อหลักกฎหมายทั่วไปที่ระบุกำหนดไว้ว่า ผู้มีอำนาจฟ้องคดีได้นั้นจะต้องเป็นผู้เสียหาย หรือเป็นผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียเท่านั้น นอกจากนี้ พ.ร.บ. จัดตั้งฯ ไม่มีการกำหนดถึงกรณีที่ผู้บริโภครายใดไม่ประสงค์จะฟ้องร้องดำเนินคดีกับผู้ประกอบธุรกิจรายใดแล้ว ว่า สภาองค์กรของผู้บริโภคจะไม่มีอำนาจในการฟ้องร้องดำเนินคดีได้ ซึ่งการที่ พ.ร.บ. จัดตั้งฯ ไม่ได้กำหนดเรื่องดังกล่าวไว้จึงเป็นกรณีที่ พ.ร.บ. จัดตั้งฯ ให้อำนาจโดยเด็ดขาดแก่สภาองค์กรของผู้บริโภคในเรื่องการฟ้องร้องดำเนินคดี รวมถึง พ.ร.บ. จัดตั้งฯ ไม่มีการกำหนดถึงอำนาจของสภาองค์กรของผู้บริโภคและผลของคดีในกรณีที่ผู้เสียหายสามารถเจรจากับผู้ประกอบธุรกิจได้สำเร็จว่าจะเป็นเช่นไร ถ้ากรณีที่สภาองค์กรของผู้บริโภคและผู้บริโภคแยกกันดำเนินคดีกับผู้ประกอบธุรกิจ ซึ่งหากเกิดกรณีดังกล่าวข้างต้น พ.ร.บ. จัดตั้งฯ ก็มีได้ระบุว่าสภาองค์กรของผู้บริโภคซึ่งดำเนินคดีโดยไม่ได้อาศัยสิทธิของผู้เสียหายจะมีอำนาจในการเรียกพยานหลักฐานที่อยู่ในความครอบครองของบุคคลภายนอกอย่างไรเนื่องจากสภาองค์กรของผู้บริโภคนั้นมิได้มีนิติสัมพันธ์ใด ๆ กับคู่ความและผู้เกี่ยวข้อง

อย่างไรก็ตาม ความเป็นอิสระในการดำเนินคดีของสภาองค์กรของผู้บริโภคจากผู้บริโภคนั้น จะทำให้ผู้ประกอบธุรกิจต้องดำเนินการแก้ไขปัญหาที่แท้จริงที่ทำให้เกิดความเสียหายแทนที่จะดำเนินการเจรจากับผู้เสียหายแต่ละรายเพื่อยุติการฟ้องร้อง ซึ่งการดำเนินการยุติข้อพิพาทด้วยวิธีการดังกล่าวจะทำให้ไม่มีการแก้ไขเหตุที่ทำให้เกิดความเสียหายขึ้น

การชดเชยค่าเสียหายและค่าใช้จ่าย

นอกจาก พ.ร.บ. จัดตั้งฯ จะให้อำนาจสภาองค์กรของผู้บริโภคในการฟ้องร้องดำเนินคดีเกี่ยวกับผู้บริโภค หรือสิทธิของผู้บริโภคแล้ว พ.ร.บ. จัดตั้งฯ ยังกำหนดให้กรณีที่ศาลพิพากษาว่าผู้ประกอบการกระทำละเมิด หรือผิดสัญญาต่อผู้บริโภค โดยศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบการชำระค่าใช้จ่ายและค่าปวยการให้แก่สภาองค์กรของผู้บริโภคไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 แต่ไม่เกินกึ่งหนึ่งของค่าเสียหายและค่าสินไหมทดแทนที่ศาลกำหนดให้ผู้ประกอบการชำระให้แก่ผู้บริโภค หากแต่สภาองค์กรของผู้บริโภคพิสูจน์ได้ว่ามีค่าใช้จ่ายมากกว่านั้น ศาลสามารถสั่งให้ผู้ประกอบการชดใช้ค่าใช้จ่ายและค่าปวยการเท่ากับจำนวนที่เกิดขึ้นจริงได้ ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาบทบัญญัติดังกล่าวร่วมกับกฎหมายอื่นด้วยแล้วนั้น ในบางกรณีผู้ประกอบการอาจต้องชำระค่าเสียหายให้แก่คู่ความหลายฝ่าย เช่น ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งว่าด้วยการดำเนินคดีแบบกลุ่ม มาตรา 222/37 ซึ่งกำหนดให้ทายความฝ่ายโจทก์มีสิทธิได้รับเงินรางวัลไม่เกินร้อยละ 30 ดังนั้น หากศาลมีคำสั่งให้ผู้ประกอบการชำระเงินให้แก่ผู้บริโภคแล้วนั้น ผู้ประกอบการจะต้องชำระเงินให้แก่บุคคลถึง 3 ฝ่ายได้แก่ โจทก์ ทนายโจทก์ และสภาองค์กรของผู้บริโภค ซึ่งตามความเป็นจริงผู้ประกอบการจะต้องชำระเงินให้กับผู้บริโภคจำนวนหลายราย ดังนั้น คำสั่งดังกล่าวจะทำให้ผู้ประกอบการต้องรับภาระเกินควรและก่อให้เกิดความเสี่ยงในการล้มละลายได้

การจัดตั้งองค์กรของผู้บริโภคและสภาองค์กรของผู้บริโภค

องค์กรของผู้บริโภคนั้นจัดตั้งขึ้นได้โดยบุคคลธรรมดาตั้งแต่ 10 คนขึ้นไปรวมตัวกันจัดตั้งองค์กรของผู้บริโภค และแจ้งสถานะความเป็นองค์กรต่อนายทะเบียนกลางหรือนายทะเบียนประจำจังหวัดที่ผู้แจ้งมีภูมิลำเนา โดยองค์กรดังกล่าวต้องมีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภคและไม่แสวงหากำไรซึ่งองค์กรของผู้บริโภครวมกันต้องมีไม่น้อยกว่า 150 องค์กรจึงสามารถแจ้งต่อนายทะเบียนเพื่อขอเป็นผู้เริ่มก่อการในการจัดตั้งสภาองค์กรของผู้บริโภคได้ จากนั้นให้ผู้เริ่มก่อการรวบรวมองค์กรของผู้บริโภคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งขององค์กรของผู้บริโภคที่ได้แจ้งต่อนายทะเบียนให้แล้วเสร็จภายใน 90 วัน นอกจากนี้ เมื่อมีการประกาศจัดตั้งสภาองค์กรของผู้บริโภคขึ้นเป็นครั้งแรก พ.ร.บ. จัดตั้งฯ มาตรา 19 กำหนดให้รัฐบาลจัดสรรเงินอุดหนุนจำนวนไม่น้อยกว่า 350 ล้านบาทเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการเบื้องต้นภายใน 60 วัน นับแต่ดำเนินการจัดตั้ง

เมื่อพิจารณาตามเจตนารมณ์ของ พ.ร.บ. จัดตั้งฯ แล้วนั้น พ.ร.บ. จัดตั้งฯ มีจุดประสงค์ให้ผู้บริโภคสามารถดำเนินการจัดตั้งองค์กรของผู้บริโภคและสภาองค์กรของผู้บริโภคได้เอง และสามารถกำหนดข้อบังคับขององค์กรได้เองภายใต้กรอบที่กฎหมายกำหนดโดยไม่จำเป็นต้องรอให้หน่วยงานรัฐเป็นผู้ดำเนินการ อย่างไรก็ตาม พ.ร.บ. จัดตั้งฯ กลับไม่ได้จำกัดจำนวนสภาองค์กรของผู้บริโภคและลำดับชั้นของสภาองค์กรของผู้บริโภคว่าสภาองค์กรของผู้บริโภคใดคือสภาฯ สูงสุด เพื่อควบคุมดูแลสภาองค์กรของผู้บริโภคต่าง ๆ จึงอาจเกิดปัญหาทำให้สภาองค์กรของผู้บริโภคแต่ละสภาไม่มีความเป็นเอกภาพ และอาจดำเนินการต่าง ๆ ซ้ำซ้อน หรือขัดแย้งกันเองได้ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพและไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ในการจัดตั้งสภาองค์กรของผู้บริโภค

คุณสมบัติและเงื่อนไขในการเป็นสมาชิกและประธานของสภาองค์กรของผู้บริโภค

พ.ร.บ. จัดตั้งฯ ไม่ได้กำหนดระยะเวลาในการเป็นสมาชิก หรือวาระในการดำรงตำแหน่งของประธานของสภาองค์กรของผู้บริโภค หรือเหตุในการถอดถอนสมาชิกหรือประธานฯ ดังนั้น หากสมาชิกหรือประธานฯ กระทำผิดกฎหมาย หรือมีคุณสมบัติที่ไม่เหมาะสมแก่การเป็นสมาชิกหรือดำรงตำแหน่งประธานฯ เช่น เป็นบุคคลที่เคยถูกศาลพิพากษาให้ต้องโทษจำคุก หรือล้มละลาย สมาชิกหรือประธานฯ คนนั้นอาจไม่ถูกถอดถอนจากตำแหน่งได้ นอกจากนี้ การที่ พ.ร.บ. จัดตั้งฯ ไม่กำหนดคุณสมบัติของสมาชิกและประธานฯ ซึ่งมีสถานะเป็นเสมือนผู้นำของประชาชนในด้านเกี่ยวกับผู้บริโภค ทำให้บางครั้งอาจมีสมาชิกหรือประธานฯ ที่ไม่เหมาะสมขึ้นมาดำรงตำแหน่งได้ เช่น การแต่งตั้งสมาชิกหรือประธานฯ ซึ่งเคยกระทำความผิดเกี่ยวกับฉ้อโกง หรือยกยอกอาจเป็นการเอื้อให้บุคคลดังกล่าวกระทำความผิดซ้ำและอาจส่งผลกระทบต่อเงินทุนของสภาองค์กรของผู้บริโภคได้ ดังนั้น พ.ร.บ. จัดตั้งฯ ควรกำหนดเหตุในการถอดถอนบุคคลที่มีคุณสมบัติไม่เหมาะสมในการดำรงตำแหน่งต่าง ๆ เพื่อให้สภาองค์กรของผู้บริโภคดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและโปร่งใสด้วย

บทสรุป

พ.ร.บ. จัดตั้งฯ มีจุดประสงค์ที่จะสร้างองค์กรอิสระขึ้นมาเพื่อทำหน้าที่ปกป้องคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภค โดยมีเครื่องมือตามมาตรา 14 ซึ่งการนำเครื่องมือดังกล่าวไปใช้จะต้องคำนึงถึงปัจจัยอื่น ๆ ประกอบด้วย เช่น ผลกระทบที่อาจมีต่อผู้ประกอบการธุรกิจ ผลกระทบทางสังคม ผลกระทบทางกฎหมายที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้เครื่องมือดังกล่าว นอกจากนี้ พ.ร.บ. จัดตั้งฯ ควรที่จะรับรองอำนาจหน้าที่ภายในสภาองค์กรของผู้บริโภคที่ชัดเจน เช่น การกำหนดเหตุในการถอดถอนบุคคลที่มีคุณสมบัติไม่เหมาะสมในการดำรงตำแหน่งต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ของสภาองค์กรของผู้บริโภค รวมถึง พ.ร.บ. จัดตั้งฯ ควรกำหนดให้การทำงานของสภาองค์กรของผู้บริโภคของแต่ละองค์กรมีการทำงานที่เป็นเอกภาพและมีความสอดคล้องกัน

ดังนั้น พ.ร.บ. จัดตั้งฯ จึงถือเป็นอีกหนึ่งพัฒนาการสำคัญของกฎหมายที่เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค แม้ว่า พ.ร.บ. จัดตั้งฯ จะยังไม่สามารถกำหนดสัดส่วนที่เหมาะสมระหว่างสิทธิของผู้บริโภคและผลประโยชน์ของผู้ประกอบการธุรกิจ ผู้ประกอบการธุรกิจจึงควรตระหนักถึงกระบวนการทางกฎหมายใหม่และกลวิธีในการยุติข้อพิพาทนี้ในการประกอบธุรกิจ เนื่องจากกระบวนการดังกล่าวเป็นการพัฒนาสิทธิของผู้บริโภคในการดำเนินการกับผู้ประกอบการธุรกิจ

WORKABLE SOLUTIONS, EFFECTIVELY COMMUNICATED

www.siampremier.com

info@siampremier.com

SIAM PREMIER INTERNATIONAL LAW OFFICE LTD.

SIAM PREMIER